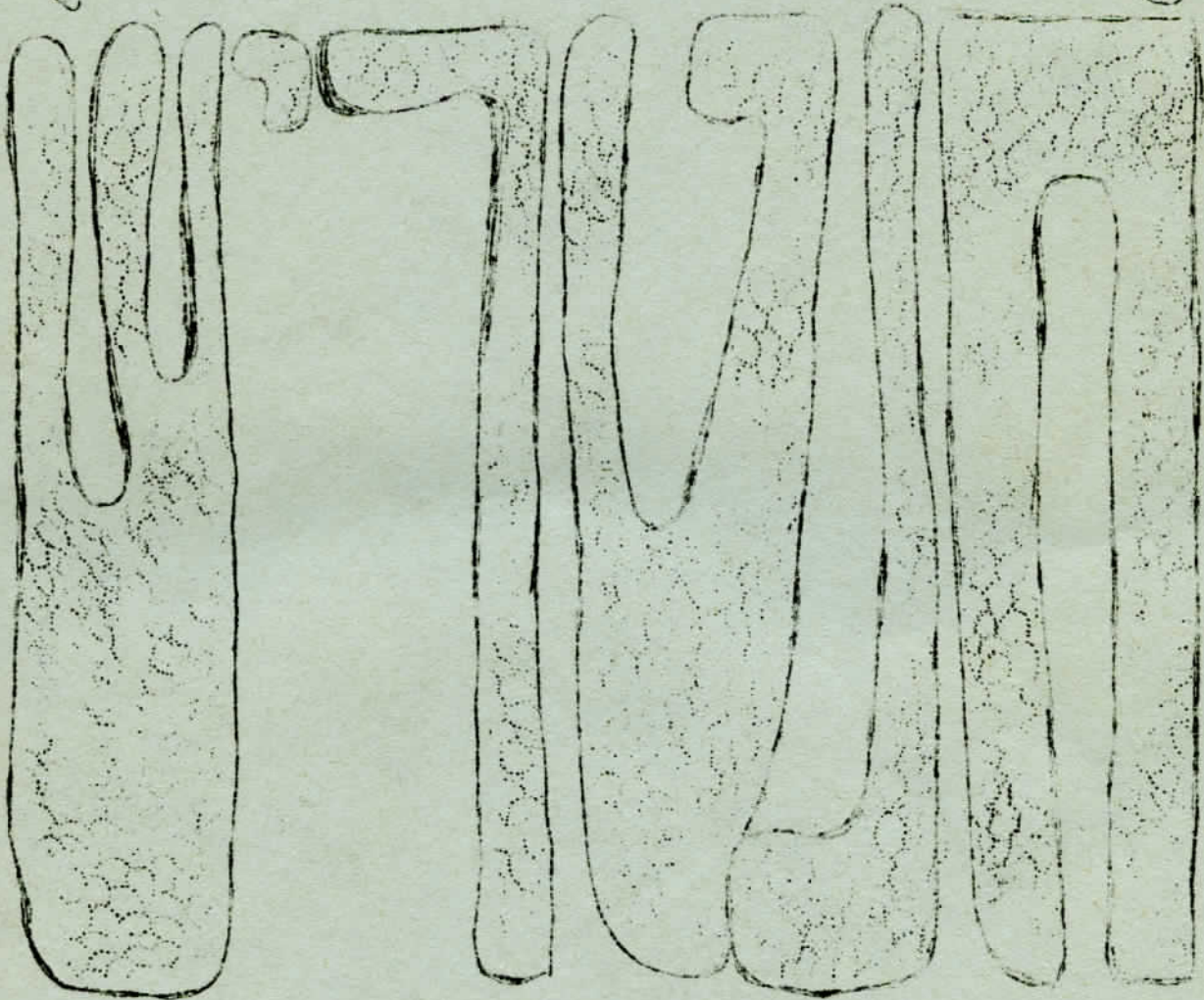
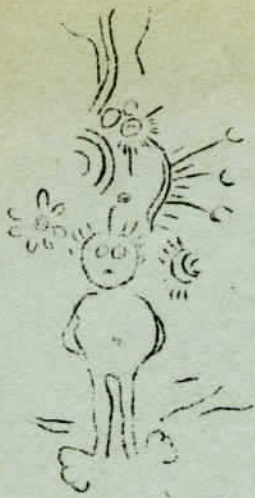
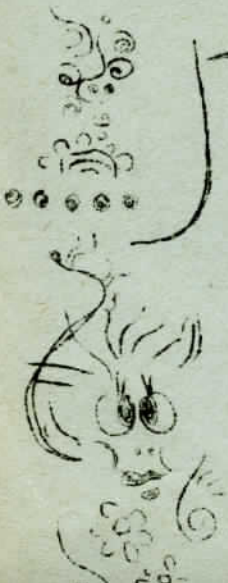


עלון חנות - כדים
מים - 2 (7)



ועוד קצת

דצמבר - 1976



אין-התקוות

סתם כך
ערב אחד
זכרנו בספר הזכרונות
ולמרבה.
ומצאנו ילדים
כתבו ילדים
זהו קטניה.

טיוול שנתי (כתבה דליה, גיל 9)

הלכנו לכפר בלום
ורם ישנו נוס
ראינו סם -
תרנגולות
ראינו סם גם אוזות
רצינו לטוס
אך זה לא פוטם
ירד אז גטם
אז ראינו יום
מיחגטם.

בובה (כתבה ריה, גיל 10)

אמא קנתה לי בובה
רק שלי במחנה
טמחתי מאוד מאוד
ואסחק בה עוד ועוד
כל החברות רצו לנגוע בבובה
אבל לא נחתי להם לינגוע אפילו באצבע.

הארנבת (כתבה אילה, גיל 9)

הארנבת מצוברחת
אין לה מה ללבוש למסיבה
מה חעסה? היא הוטבת
ומיד מוצאת פתרון
היא ממחרת לגברת העכברה
ומיד מחחילה, בידה לוקחת -
חוט, מספריים וכבר היא ימחה
הנה אני הארנבת הכי מגונדרת
היא כיימחה ויוצאת למסיבה.

(כתבה מיכל, גיל 10)

הבובות ודובי והכלבלב
מחקים יחדיו
והדובי מסייע את האוטו הקטן
בכל יום הם יוצאים לגן
הממז זורחת, הפרחים פורחים
מה יפים הם הפרפרים
מתעופפים מרחפים בכל הגן
בצל העצים מחקים כולם.

הבובה זיוה (ינת 1969)

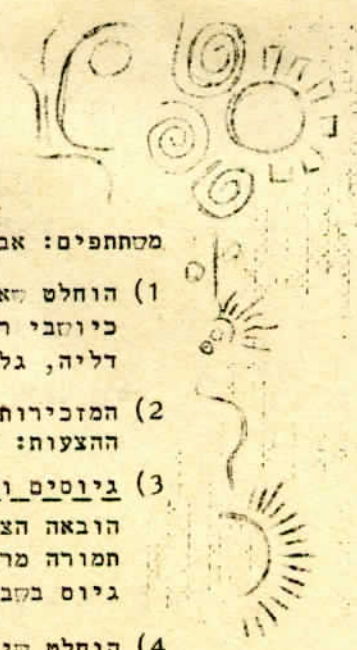
הבובה זיוה
חמיד, חמיד בוכה
גם ביום וגם בליל
כל היום היא חילל
בוכה ומיללה
ואפילו קצת מתעלה
ככה הבובה זיוה
כל היום במיטה.

אביב

אביב, אביב, אביב,
כמה הוא חביב
הפרחים פורחים
עם צבעים נהדרים
אחד פה, אחד כאן
וגדול עד קטן
אביב, אביב, אביב
כמה הוא חביב.

(טני סירים אלו נכתבו ע"י גליה בגיל 10 כ"ס באדר ב' תש"ל)





דו"ח ועדת מזכירות (חבה"י)

מסתתפים: אבישי, גליה, צביה, איחמר ואבנר

1) הוחלט שאספת חברת הילדים תתקיים בשבת כל יבועיים. יבחרו ארבעה חברי חבה"י כיושבי ראש שיחלפו ביניהם כל אסיפה. הצעות ליושבי ראש הן: רפי פ., דליה, גליה ואברי.

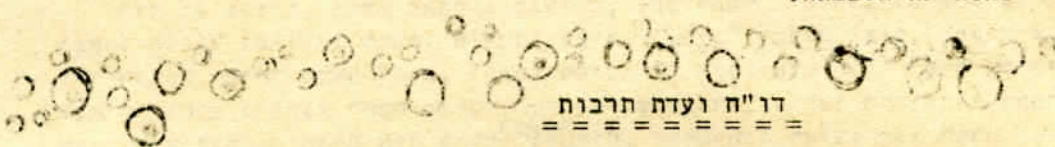
2) המזכירות המליצה לצרף אליה עוד שני חברי חבה"י מכיתת חרמון. ההצעות: כרמי, דניה.

3) גיוסים ומפעלים למק

הובאה הצעה שבאופן עקרוני חבה"י תענה בחיוב לבקשות גיוסים מהמק ללא חמורה מראש. כלומר במקרה ונצטרך משהו מהמק, נוכל לבקש בלי לעשות גיוס שבביל הפריט המסויים.

4) הוחלט שילד שלא ישתתף בגיוס, לא יכנס למועדון, מפני שבכסף הגיוסים חבה"י קונה את הדברים למועדון.

5) הובאה הצעה שדודו והרי (המדריכים) ישתתפו באסיפות החברה. המזכירות נתנה את הסכמתה.



דו"ח ועדת חרבות

מסתתפים: אברי, רפי, חמר, אורלי, אפרה, ניר, נועם וכרמית. הוחלט על החוגים הבאים:

- א) התעמלות לבנות - עם יפה
- ב) חוג ציור - עם מרקי
- ג) ריקודי-עם
- ד) קרמיקה עם ריני
- ה) חוג רקמה (שיתקיים בערבי חברה).

עד בוא הגלמים לא יתקיים חוג בדמינגטון אלא כדור-סל.

חוגים שעדיין בספק:

- א) חוג עזרה ראשונה - עם מוסנה
- ב) חוג כדור-סל לבנים ובנות בנפורד

* עקב בקשה שיתקיימו שני ערבי חברה ביבוע, הוחלט להמשיך בערב חברתי אחד למשך החודש הזה ואם נראה שזה לא מספיק, נתחיל בשני ערבי חברה ביבוע.

* יש מסיבה באופק

(והיא אכן התקיימה - המערכת)

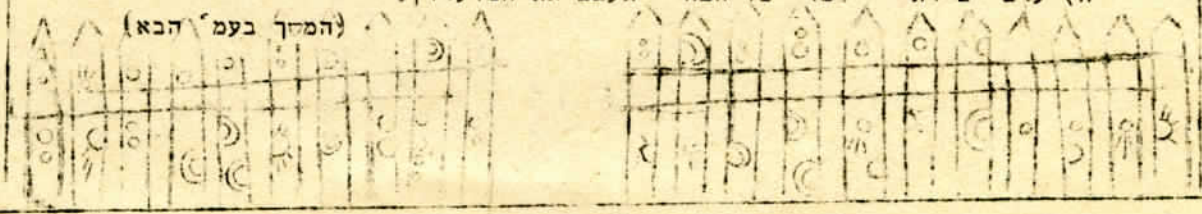
דו"ח ו. מועדון

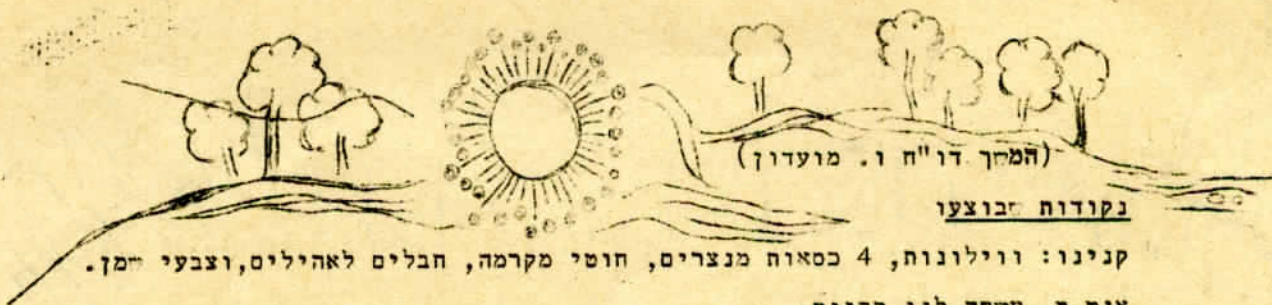
מסתתפים: מרגליח, אלדר, ליאורה, אילה, דליה. מוזמנים: אבישי וצילה

נקודות שהוחלטו:

- א) כאשר חוזרים מביה"ס נבוא למועדון חבה"י - הירדן + חרמון וסם תהיה ארוחת 2.
- ב) גיוני המועדון יהיו חום, כחום וצהוב. בהתאם לזה נקנה ונעצב את המועדון.
- ג) עפרה תצייר ציור על הקיר ואנחנו נצבע אותו.
- ד) לנסוע למועדונים שבסביבה ולהתרחם.
- ה) ערב יצירתי - לבו כל חבה"י תעצב את המועדון.

(המשך בעמ' הבא)





נקודות מבצע

קנינו: ווילונות, 4 כסאות מנצרים, חוטי מקרמה, חבלים לאהילים, וצבעי שמן.
 אנט מ. עתה לנו כריות.
 * הערה: ארוחה 2 מתבצעת טוב מאד.

רשמה: אילה

מה חשבנו הייתה זה הקיבוץ

(מחוך "אח" - שיחה עם חלמידות מיניתי...)

... איך מצטיירת בעיני נערות בנות שבע עשרה דמות החברה והן גדלות בה?
 מה הן חושבות על הלימודים, צבא, פער סוציאלי, חיי מחפחה, ערכי מוסר
 ומסורה? איך מתמודדת כל אחת מהן עם מצבים עכשוויים ומה הן מהלוחיה לגבי
 העתיד?

כבנות כחה אחת, הן מרבות להפגש ולפרוק יחד מועקות ולמחות. בעוד שנה,
 יחילו לצבא, אפשר שיפרדו דרכיהן והקשרים יתפוררו. אך אפשר שגם אחר-כך
 הן ישובו להפגש ולחלוק יחד חוויות, ומה שהוא היום בחזקת מסאלה ותיאוריה
 יהפוך לממש, ואילו הבעיות הממסיות-בווערות של היום יהיו לנחלת העבר החמים
 כל חור הילדות.

נגענו תחילה בבעיה הבערה ביוחר - הלימודים. כחלמידות מיניתי העומדות על
 סף "הבגרות" מה יחסן לנושא הלימודים ו"הבגרות"?

- אילו היתה לי אפשרות לחזור אחורה לא הייתי רוצה להיות בחיכון. הייתי
 לומדת בבית-ספר אחר "יער הנגב" למשל. אני בטוחה שבחברה הקיבוצית הייתי
 מרוצה יותר.

- במסגרת הקיבוצית זה מספיק. בעיר דרוש יותר.

- אבל האופקים של בני הקיבוצים רחבים יותר. הייתי נוכחת בייחוח של בן-
 דודי והחברים שלו. יחיות מעניינות בנושאים דאני בכלל לא מתמצאת.

- אבל את צריכה את הדף הזה להציג אותו.

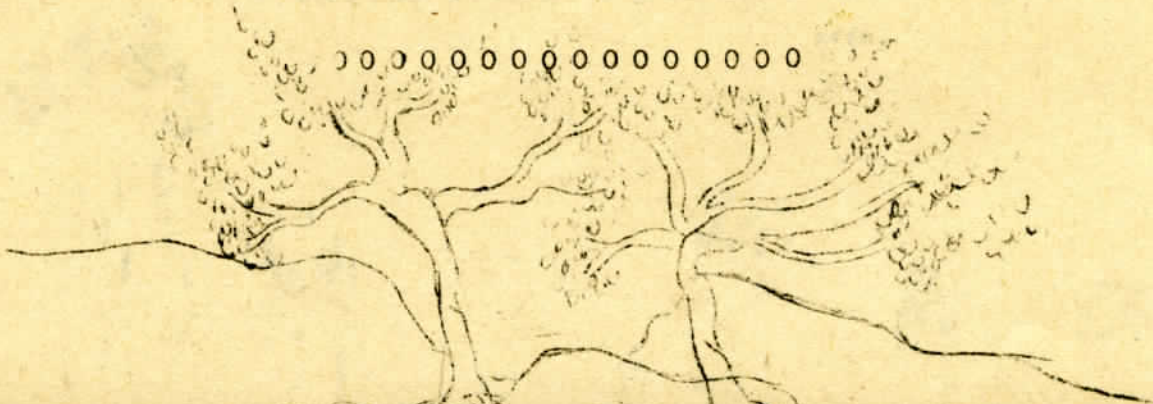
- עם ההשכלה הרחבה ליד להם, הם יוכלו להוציא בגרות אכסטרניתי. ולכן אני
 אומרת מ-ט' עד י"ב הייתי רוצה להיות בבית-ספר פתוח - לפתח כשרונות,
 לנצל אותם. ואחרי י"ב עם קצת אמביציה ורצון הייתי עושה בגרות. וכך
 הייתי יוצאת נשכרת מזה ומה.

- כשאני חושבת על קיבוץ, אני חושבת על הווי חיים וכיף. העובדה שהם עובדים
 בנוסף ללימודים רק מוסיפה לכיף.

- כל הזמן רובץ עלינו המתח של הבגרות וזה מוציא את הסעם החיים.

- הקיבוץ הוא חממה.

- תלוי מה את מעמדה במקום הראשון. קיבוץ מספק מפגשים, הרצאות. עושים
 בגרות מאוחר יותר, בפחות לחץ....



יום-החשיבה

יום אחד נחלחה הודעה גדולה על לוח המודעות היהודי על קיום "יום החשיבה". יום החשיבה??
 לכולם זה היה נושא חדש וקצת לא מובן. אך בכל זאת פיום סייע בבוקר התכנסנו באולם כל החשיבה העליונה יכללה ט' עד י"ב.
 אחרי דברי פתיחה על אמנון ארבל, הוזמן ארל"ה - מזכיר החשיבה - ונשא את דבריו. לאחר מכן התחלקנו ל-16 קבוצות שבכל קבוצה יש מנחה ומלווה בוגר, ודנו על חברות הילדים בקיבוצים ובמושבים. השוואנו בין קיבוצים ומושבים בפעולותיהם: חוגים, גיוסים וערבים חברתיים. העברנו רעיונות שונים ומוזרים אחד לשני. ניסינו לעזור לחברות שיהי להם בעיות מסוג של: חבר'ה אדישים, חוסר פעילות, וכו'.
 אחרי ארוחת עשר קצרה התפרקו הקבוצות והתפזרו לסדנאות שונות, שנתנו רעיונות כדי שיוכלו ללמד את החברה אח"כ. הסדנאות היו שונות ומגוונות: מחול, יצירת פסלים מגבס, ספורט טבלאי, קישוט אולם, עריכת עלון, הכנת כיבוד לערב, לימוד ספורט, רעיונות למסיבות ועוד... כל אחד הלך לחוג שעניין אותו. אני הלכתי יחד עם גליה ואבישי לסדנה של: "חוג פעילי חברה" והגענו לנקודות אלה:

דרכים להגת המטרה

מטרות מסגרת חבה"י

- | | |
|---|--|
| <p>(1) מסגרת מחייבת</p> <p>(2) שמירה דמוקרטית למען מקל הפרט (ועדות).</p> <p>(3) הנחיית מבוגר</p> <p>(4) פעילות: מועדון, טיולים, מסיבות, חוגים, ערבים חברתיים וכו'.</p> <p>(5) מעורבות בקיבוץ (אסיפה)</p> <p>(6) ייחוח על עתיד הנער ביעוד.</p> <p>(7) הכרת צורות חיים.</p> | <p>(1) א. גוף מלוכד שיוצר יחד ובעל חנ"ם.</p> <p>ב. מסגרת אירגונית לפרט מעבר למסגרות הקיימות.</p> <p>(2) יצירת קשר חברתי</p> <p>(3) גוף רחמי לקשר עם המסק</p> <p>(4) הכנה לחיי קיבוץ ומושב
 " " חברה</p> <p>מטרה הכוללת את כל הסעיפים</p> |
|---|--|

אחרי חוג זה הייתה הפסקה לארוחת צהריים טובה. אחרי שכולם סעדו את ליבם התכנסו כולם לפי יוזמים לסיכום כללי של היום.
 אם אפשר היה רגע להיכנס לחדר העיון מבלי להידחק לצד ע"י כתב עלון אחד דרך ולסאוב עוד מידע, אפשר היה לראות טלחן מלא כתבות וילדים מתרוצצים מסביב ומעטרים, מקמטים, מוסיפים ומתקנים, כשארית (אריק שלנו) מנצח על כל הבלגן.... בסופו של דבר הצליחו להוציא עלון גדול ויפה בדיוק בטעם האפס כאשר האוטובוסים הגיעו.

לסיכום היה יום נחמד מעניין ומוסיף.
 בערב החגיגה מסיבה לסיכום היום.

אילה.



הפעולה שלנו

בדיוק לפני חופי סוכות ערכו לנו הרי וצילה פעולה. הם ביקשו מכל ילד שיקח ניר ועפרון ושירטוט אם הוא רוצה לצאת לטיול אופניים, אם כן - לאן? מתי? ואיך?

כרמית ואני ייבנו בצד - לפי בקשת צילה - ותארנו בכתב את כל הנעשה בפעולה והרי כמה קטעים שכתבתי:

רונת סוטה בחוקף לכתוב מהו בסענה שזה איזה "טריק" שעשינו פעם עם שריטה - הרי מנסה לשכנע אותה שזה לא!

חמיר - כמנהגו התישב בצד והתחיל להעיר הערות מצחיקות.

צילה הודיעה שעכשיו על כולם להתחלק לזוגות - חמיר מיד פורצת לעבר חמיר והוא דורש בחוקף להסאר ליד איגור - כלבו של הרי. אסף ראל את מרגלית אם היא כותבת מהו - בקיצור, רמז שהוא מזמין אותה.

כרמי, מבלי לרים לב על ההולך מסביב יושב וקורא עיתון "במחנה". שקט שורר במועדון - לפתע צועק עופר בקולי קולות שאורלי הזאת הציעה לנסוע לראש פינה - הוא נגד - הרי אנחנו מתכננים טיול של יומיים - אולי היא גם רוצה ללך ליתרון בדיוק באותה רחבת אוטובוסים של אגד?!

חמיר חיברה שני כסאות יחד והחליטה לתפוס תנומה קלה.

כרמי, שלטבה בחקט פרוט לא יכול - התחיל לקטול את אסף ומרגלית מיד מחפרצת על כרמי עם מטר של קללות - היא מגינה על אספי שלה...

עכשיו צילה הודיעה שעל כולם להתחבר לרביעיות:

אורלי מזמינה את ניר וכרמי שיצטרפו אליה ואל עופר וכשהם מסרבים היא מתעצבנת עליהם - עכשיו הם כבר לא מסרבים....

דניה, ורדה ואביטל הצטרפו למרגלית ואסף - עכשיו מתחילים הצעקות! טוב, נו, כשיש רחי אחיות באותה קבוצה פרוט אי אפשר לצפות לחקט.

צילה והרי יושבים בצד ומרכלים ומרכלים ומרכלים.....

הקבוצה של מרגלית הצטרפה לקבוצה של אורלי - מרגלית צורחת על ניר, עכשיו גם אורלי וכרמי - נירי המסכן....

אורלי שכנראה הבחינה בי שלחה לי מבט כזה ערמומי - החזרתי לה חיוך מאוזן לאוזן והיא מיד הסתובבה!

ניר הליצן חקט בדיחה וכרמי מתעצבן עוד יותר.

עכשיו נעבור לקבוצה של חמיר, תמיר, ארנה ורונת.

ארנה מטבעה מפילה על חמיר גשם של סאלות והיא לאט לאט מתחילה לחטוף עצבים. חמיר מתחיל להיות ממש רציני....

(צילה והרי משוחחים ביניהם ובאותו זמן היא פולטת ענני עשן). עכשיו הקבוצה של חמיר ממש חקטה.

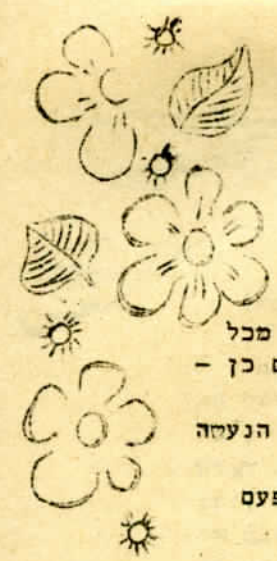
בחזרה לקבוצה של אורלי - ניר ועפר מחווכחים. כרמי טוב מתחיל עם נוסחאות הזמן שלו... עפר שלא במיוחד נהנה להקטיב לו מתחיל לספר לו על טיול שהוא עשה. ורדה והבחינה בכרמית שכותבת - הרביצה לדניה חיבוק אדיר ואמרה לך לכרמית שכתוב את זה!

הקבוצה של חמיר ממש בעניינים - בייחוד חמיר - יש לציין שאת חמיר לא פוגעים במצבים כאלו הרבה, וזה ממש מלהיב.

מרגלית, לכבר ממש הלך לה מצב הרוח שלה את הרי אם לא הגיע הזמן לסיים - אין חגיבה מצידו של הרי היות והוא עסוק במיזמוזים עם איגור - כלבו!

היות והיא לא קבלה תשובה, היא החליטה ל"התמרח" על אסף והוא ממש לא מגיב כאילו כלום לא קרה!

(המרחך בעמ' הבא)

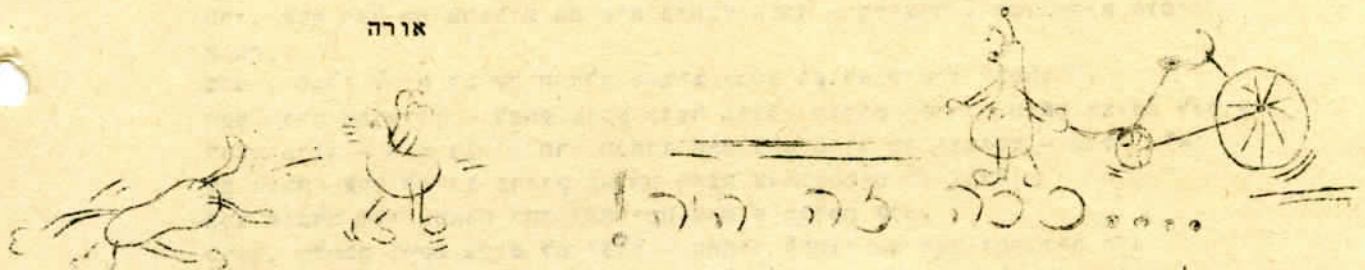




(המסך הפעולה שלנו)

הקרב מתקרב לסיימו - הקבוצות של מרגלית ושל אורלי סיימו - עכשיו הם דנים בחברת הילדים ליל אילת הסחר.
 רמי, שבמסך הפעולה הצטרף לקבוצה של חמר - הודיע להם סיימו וקארנה הספחה הזאז כתבה המון דטויות! ...
 זהו, חוזרים למעגל. מיד מתחילות ההערות: חמיר צועק לעפר שהוא בוק. עפר לא מגיב היות והוא זרק איזו הערה לאורלי, ונר כרגיל זורק גם איזו הערה או שתיים.
 בתום הפעולה סוכם לאן, מתי ואיך יהיה הטיול אפניים, שבאמת היה טיול יפה ומוצלח, למרות זאת שכמה ימים אחר כך לא יכולנו לשוב כל-כך בקלות....

אורה



פנצ'ר ראיון כבר ארע על הרחבה במטק, אך לא נורא, כל הזבנים האחראים קפצו על האפניים ולא חארו לעצמם עוד. כמה יהיה עליהם לתקן. ואז יצאנו קופאים מקור מהמק כחציון מוביל והרי והמאסף.
 נסענו על האופניים לחורשת של דרך גונן, ולנו שם לילה, אף-על-פי שזה היה אסור, ולמחרת התגנבנו מעל הגדר יחד לכניאס.
 והנה כמה מהזכרונות של החברה:

ג'ורא: הנסיעה באופניים בתוך חורשת-האקליפטוס הייתה המהנה ביותר. הכביש היה כולו שלנו.

ורדה: חויבת קצת... ונזכרת - בדרך חזרה כשהזענו כמו משוגעים והיינו ורעים כזאבים, מצאנו מיכל של תפוחי מוזהב במטע מחניים. אף פעם בחיים שלנו לא אהבנו כל-כך תפוחים כמו אז!!!

כרמי: הירידה המהירה מהבניאס לחורשת של, ובלי אף תקלה באופניים שלי.

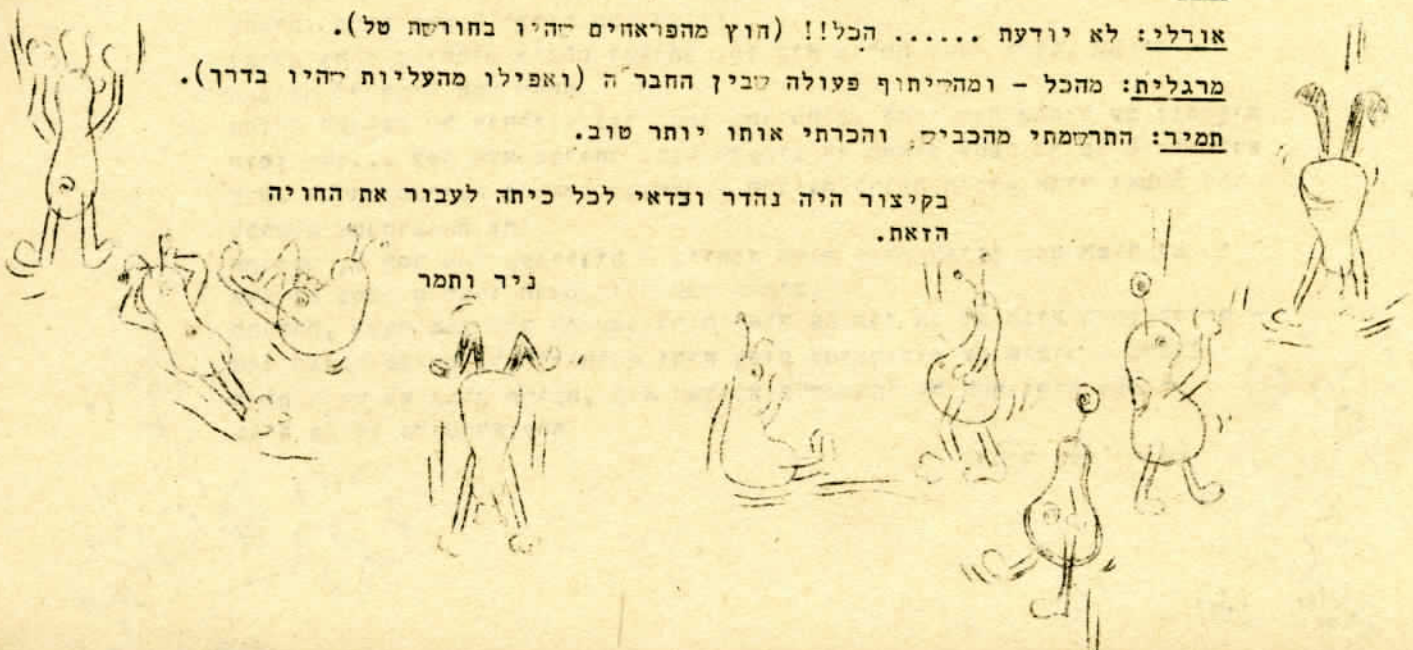
אורלי: לא יודעת... הכל!!! (הוץ מהפראחים שהיו בחורשת של).

מרגלית: מהכל - ומהיחוף פעולה שבין החברה (ואפילו מהעליות והירידות בדרך).

חמיר: החרטמתי מהכביש, והכרתי אותו יותר טוב.

בקיצור היה נהדר וכדאי לכל כיחה לעבור את החוויה הזאת.

ניר וחמר





יום החטיבה עוד רבות ידובר עליו, עוד רבות "יחרשו" ו"ידסקו" ויהפכו בו. אך בסיום היום (לפני המסיבה) היחה התאטפות ופגישה קצרה של כל ישוב. וכמובן שנאספו כל תושבי כפר-הנשיא הצעירים שנמצאו באזור, והעבירו חוויות (או ניסו) ורשמים מהיום העשיר שעבר עלינו. וחששי הוא שאותה חצי שעה הישכח מליבנו, דבר שלא יסולח לנו... איזה עושר של ביטויים. איזו קשת נרחבת של דעות, רעיונות ורגשות, דברים החייבים להעלות על הדף כדי שלא יישכחו.

ובאמת למזלינו נמצאה במקום אילה, שתפסה חתיכת נייר ועט, וכתבה ורשמה כל מה ששמעה (כמעט), בלי סלקציות ובלי שום ליטוש ועיבוד. ואנחנו כמובן די נבהלנו לראות את התוצאה, והחלטנו כדי להקל על הקוראים ולסבר את אונם ועיניהם לעשות קצת קוסמטיקה וסדר בדברים. קצת הוספנו, קצת גרענו, והרי לפניכם התוצאה הסופית: (רק רגע!) לפני שמתחילים עם המילים - הרי הפתיחה: קודם ישבנו והחלטנו לשטוף את הכיחה ולסדרה, וכך עשינו. הזזנו את השולחנות והכסאות הצידה, פינינו את הכיחה מעצמנו. ז"א יצאנו החוצה ונחנו ליואב פק ולצילה להראות את כשרונם והם לא אכזבונו. לאחר כמה דקות, כשחזרנו לכיחה היא היחה מצוחצחת מבריקה, נקיה וכו'. ממש תאוה לעיניים. ואז רק אז החלה הדרמה עצמה. בצורה סוחפת מהממת ומדהימה. ביצועים ורעיונות שנראים רק בסרטים. בסרטים ואצלנו, כמוכן. כן, כך זה היה): בעצם עוד לא, יש לציין שחלק מהפתיחה חסר, או אבד, וההחלה קצת מוזרה, אז רק שנדע, כנראה דברו על כך שכדי לעשות משהו - צריך רצון, או סתם דברו על רצון, ופתאום נשמעה צעקה מהאגף הכמאלי (וכאן מתחיל העניין):

חמיר: יש רצון ואין צאן! (לא כולם שומעים, אבל דורי שיושב לידו כן שומע וחוזר בקול על אותו משפט).

וגלי צחוק מתחילים להתגלגל, וגוכרים כשרואים את החיוך שמסתירה צילה (או מנסה להסתיר בין שיניה...)

אבישי: (מבטא את דעה הרוב) כדאי לערך ערב בדיחות של חמיר

צילה: (בצורה בלתי משכנעת למדי) תחלס!...

וחוזרים לעניין בערך... מיכל מציעה לעטות מסיבות ואורלי צועקת עליה.

אורה: איפה הסטריאו?

דורי: יש סטריאו, אבל אין רמקולים.

אדם שואל אם יש תכנית למועדון (שרטוט, מפה). אבישי אומר שיש בערך.

מיכל: אין מסיבות באופק.

אורלי: (בהתמרמרות) רק התחלנו!

דורי מציע (ולדעתי בלי כוונות) לפטר את ועדת חרבות:

דליה: צריך לנסוע לקנות בנצרת ריהוט וכיו"ב.

חמיר פולט שטות שלא תועלה על הדף מחמת צניעות.

צילה מציעה לקיים ישיבה ברבע לשמונה (?)

אדם: מוקדם מדי. חמיר מתעצבן עליו.

- יש הצעה לקנות עוגיות, אבל לא עוגיות כלב. מיכל טוענת שזה כזבוז. (המשך בעמ' הבא)



גליה: החברים מקבלים עוגיות טובות, וגם אנחנו יכולים לקבל.
מישהו מציע לאפות (יעני - "הום-מייד קוקיז"). דליה גורסת שאין זמן.
צילה: איך היה היום בסה"כ?

מיכל: נהדר (ולא הספקנו לראות את הבעה)

מרגלית: אני מציעה לקיים עוד יום כזה בטוב הבא! רוני טוען שיהיה חרא!
(יני מלמול הסכמה שעובר כנחמול רוטס בקהל המשתתפים).

אביסי: היה רעיון מאילת הסחר שעושים כל מיני גיוסים בלי המורה, וברגע שנזדקק למשהו מהמסק נקבל בלי חסבונות.

צילה: מה דעתכם על כך?

אביסי: עונה יזה רעיון נהדר.

חמר: מעין ברוך נורא החפלאו שיש לנו ועדות בחברת ילדים.

אורלי: (חוזרת על דבריה בחוספת צחוק מקורי או אולי מקרי)

רפי (שואל בביבול): מה הם אמרו?

חמיר: (ופה מופיעה אחת מבדיחותיו הטובות יותר של חמיר) ורד הגליל מאוד
החפלאו שיש לנו ועדות... (להשכלתכם הכללית - היצוג של ורד הגליל

בבית ספרנו נעשה ע"י תלמיד אחד...) וכאן התחילו כולם לצחוק.

וחמיר מדומן מעונג, ומרוצה מעצמו ממשיך להמציא, לאלתר, ולספר כל

מיני קוריוזים אשר קצר המקום מהכילים, ועייפה היד מכהיבתם...

וכאן נכנס מישהו בהצעה לערוך ערב מין.

דורי: חמיר, אולי אתה מוכן לארגן ערב מין?

חמיר: אני מוכן להיות צלם, אולי.

ועוד ועוד ממייכים כהנה וכהנה עד שצילה מצליחה להיחלט על עצמה

ולאאול בקול רוטט וניחר: "האם יש פה עוד מישהו שיס לו מה להגיד או להעיר...?"

והצחוק ורעו הכסאות הזזים והרגליים הרוקעות מבליעים את ההמחך... (אם בכלל

יש דבר כזה).

העלה על הדף: אביסי

קצת על טיול טבע ל"א

יצאנו בבוקר נעים ונחמד, והפנינו את פעמינו לחרמון. הגענו לקירבת נוה
אטיב, ירדנו מהמאיח והתחלנו לטייל בשטח. לכל קבוצה התלווה מדריך מבית-

ספר שדה, וחוף כדי הליכה בשטח הסבירו לנו על החי והצומח המאפיינים את

החרמון. צפינו על רמת הגולן וניסינו להתמצא בשטח. לאחר מכן נחנו ואכלנו

ארוחת צהריים. הלא עצלנים מביננו ירדו לראות את הארזים המפורסמים. (כיוון

שאנו היינו בין העצלנים אנחנו לא יודעות איך הם נראים במציאות). החברה

שעלו החרמון מאד והמאמץ הי כדאי. התחלנו ללכת לעבר נווה אטיב ובדרך

בדקנו את ידיעתנו בעצי החרמון. הגענו לנווה אטיב ומים נסענו הביתה.

שחיים מ- י"א

כנראה - מאסה בקצרים

היה זה ערב נעים. לא חם ולא קר - פשוטו כמשמעו נעים! ישבתי בחדרי מבלי לעשות מאום. החלטתי שבכדי להפיג את השעמום עלי לצאת לטיול קטן בחוצות המשק וכך עשיתי.

פתחתי במסעי לכיוון חדר האוכל. לפתע מבין השיחים שמעתי רישרושים וליחשושים - כאילו התארגנה קבוצה של יצורים לדון בנושא מה. נעצרתי והקשבתי. פתאום מבלי שאני יודעת מה הולך זונק עלי איזה גוף קטן ולבן והחל מנסה לנשוך אותי. באופן טבעי החלטתי להתקיף בחזרה עד שתפסתי את היצור. לא האמנתי למראה עיני - היה זה חברי הטוב מומין ארנולד - שומר ראשו הפרטי של גדול הגנגסטרים ביקס אבו ניימרק.

כנראה התארגנה אסיפה של כל שומריו של גדול הגנגסטרים להחליט מה עליהם לעשות בענין מלשין אחד שנחפס בקבוצה. היה זה פיצפון. פיצפון היקר שלנו לא ידע עד כמה הוא הסתכן עכשיו - היא היה מסוכסך עם המאפיה הגדולה שמתחוללת בכל חוצות כפר-הנשיא. בנוסף לכך היה הוא מסיבות אישיות אויבו הראשי של מומין היות ובקייץ שעבר, כשסנופי היפייפיה היחה בעונת היחום שלה - הוא גנב אותה ממומין.

הרגעתי את מומין והחלטתי לשוחח איתו. הוא סיפר לי שאך לא מזמן הוא נתמנה לשומר הראש הפרטי של ביקס וזה לו לכבוד גדול היות וביקס עכשיו מאד זקן ושכבודו יעזוב את עולמנו הוא יירש את תפקידו. מומין סיפר לי שהתפקיד הזה מכניס המון סטייקים מהאקונומיה - אבל עליו להזהר היות והלך עלולה להרגיש שפחאום הוא קונה כל-כך הרבה והיא עוד עלולה לספר את זה ליושב ראש מטה המשטרה - מר בינגו לויין והוא מיד "יעלה" עליו!

שאלתי את מומין אם לא היה עדיף לו עכשיו לשבת בביתו החם יחד עם אשתו ולקרוא איזה ספר מענין. מומין הגיב בחקיפות - הוא סיפר לי שאשתו הלכה לפגישה של כל כלבות הקיבוץ - הן דנות בענין שחרור הכלבה! הוא סיפר לי שהפגישה הזאת מתנהלת מדי שבוע בביתה של לייקה - באות לשם כל הכלבות; מסוסי, טופי ודולי עד לסמבה ובסטר וינסרוב. הוא סיפר לי שפעם הוא הציץ לישיבה שלהם ונוכח לדעת שבילי סמברג היא חקיפה בדעתה לשנות את היחס של הכלבים כלפי הכלבות.....

יכולתי להמשיך לדון איתו על דה ועל הא לעוד כמה שעות טובות אך הזמן חולף עובר מהר ועלי לשוב לחדרי לישון היות ומחר יש בית-ספר. בנוסף לכך אסור להסתובב בזעות כאלו מאוחרות בחוץ - עוד עלולים להתקל בכמה מחברי המאפיה - וזה בהחלט לא נעים.....

אורה

